

Trei saptamani in Dresda

Participant flux 2 Proiect Erasmus+ SMART IT

Trei saptamani inconjurat de locuri pline de istorie, care se invaria toate in jurul regilor saxoni, dintre care se remarca Augustus cel Puternic, a carui statuie de aur sta triumfatoare la trecerea dintre nou si vechi, dintre centrul modern al orasului si cel istoric. Fiind elev la C.N. "Gheorghe Vranceanu", am avut sansa sa revin in Germania dupa trei ani, cu ajutorul proiectului Erasmus+, SMART IT in aceasta data in jumatatea estica a acesteia. Pot spune ca diferenta s-a resimtit inca din primele zile. Anii de comunism prin care a trecut Germania de Est si-a pus amprenta asupra oamenilor de aici, in legatura cu care am simtit mai multe puncte comune, venind din Europa de Rasarit.

Ca in orice alt loc din lumea vestica, nu este totul lapte si miere asa cum ne este noua prezentat, asa ca am gasit atat o multitudine de aspecte pozitive, cat si sticle sparte pe trotuar si chistoace de tigari aruncate la intamplare. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le-am realizat instant a fost ca deosebirea dintre Europa Vestica si cea de Est nu consta in gradul de civilizatie nativa al populatiei care, din punctul meu de vedere, nu este diferit, ci in disciplina insuflata de autoritatile publice prin modul drastic cu care regulile sunt aplicata si, in spiritual careia, oamenii actioneaza si se organizeaza.

Locul unde mi-am petrecut o mare parte din timp a fost firma WBS Training A.G., unde am avut un stagiul de practica IT de trei saptamani. Situata undeva in afara orasului, departe de galagia urbana, firma pentru care am lucrat avea angajati cu zambete calde, de un calm tipic, care uneori devenea ingrijorator pentru mine. Am avut de indeplinit cerinte specifice care au dus la crearea unui site. Dupa impartirea noastra pe grupe, am realizat un site de prezentare al filmului "Inception". Chiar daca uneori simteam ca situatia imi scapa de sub control din cauza volumului mare de cerinte din partea tutorelui de practica, care avea asteptari foarte mari de la noi, am reusit sa nu imi pierd nici macar catusi de putin calmul pe perioada mobilitatii. Cum am reusit? M-a ajutat atmosfera care inconjura locul. Calm si rabdare. Doua lucruri simple, de care ducem lipsa si pe care ei le au din plin. Pare cu siguranta un lucru de neimaginat, venind dintr-o lume agitata unde stresul cauzeaza sau agraveaza 95% dintre bolile cu care pacientii se prezinta la doctorul de familie. Lucrul cel mai interesant probabil nu a fost strict legat de implementarea limbajului JavaScript sau a celorlalte limbaje de programare pe care le-am folosit, ci de prezentarea efectiva a site-ului. La sfarsitul orelor de lucru, tutorele ne-a solicitat sa facem o prezentare PowerPoint pe baza careia sa scoatem in evidenta punctele forte ale site-ului, astfel incat sa il convingem ca munca noastra merita a fi monetizata. O activitate pe care, din pacate, nu o poti regasi in scolile romanesti, desi este foarte importanta, intrucat are aplicabilitate directa in piata muncii si implica cunostinte din mai multe domenii precum comunicare, marketing etc.

Am avea de invatat din aceasta parte de Europa modul in care nemtii eficientizeaza la maximum resursele de care dispun si modul in care isi separa viata personala de cea profesionala. Am vazut zilnic bidoane de plastic sau doze de aluminiu reciclate, pahare de hartie folosite pana la epuizare si, nu in ultimul rand, gunoi colectat separat. Lucruri marunte, dar care insa, facand parte dintr-un intreg ciclu de procese, sunt eminentamente benefice. Bineinteles, nu se pune problema de constructia vreunei autostrazi, ulterior daramate din cauza lipsei unui proiect facut cu simt de raspundere in prealabil, ca, in final, sa fie construita la un pret de 5 ori mai mare decat cel firesc sau, cine stie, poate chiar mai scump. Cat despre separarea vietii personale de cea profesionala, un lucru e cert: nu te obosesti sa suni un german in legatura cu o problema de serviciu dupa incheierea programului pentru ca nu iti va raspunde.

Cea mai placuta parte a timpului a fost timpul liber, in care am avut ocazia sa vad cele mai cunoscute muzee ale orasului, inclusiv unul a carui prezentare o aveam in casa si peste care obisnuiam sa dau cel putin de doua ori pe an, inca de cand abia reuseam sa vorbesc. Ceea ce la inceput a fost pentru mine o alta carticica ilustrata dintre multe altele, si mai tarziu, cateva poze spectaculoase insotite de niste descrieri sumare, a devenit realitate si pot spune ca a fost una dintre experientele mele preferate din Germania. Este vorba despre Gruenes Gewoelbe, muzeul care gazduieste trei expozitii, dintre care, de departe, cea mai spectaculoasa este cea care este formata din piesele de rezistenta ale tezaurului regilor saxoni, reprezentand o adevarata incoronare a unei experiente de succes.

Finalul mobilitatii este cel care m-a invatat cea mai importanta lectie. Nerabdarea si dorul pe care le-am resimtit in ultimele zile, impreuna cu extazul si sentimentul de apartenenta care m-au invaluit odata cu aterizarea noastra pe Aeroportul "Henri Coanda" din Otopeni, m-au facut sa realizez ca locul meu nu este in strainatate nici macar pentru perioada studentiei, ci este aici. Aici, in Romania. Intr-o Romania bolnava, schioapa, care insa daca si-ar atinge potentialul, ar deveni cu siguranta o tara in care oricine ar trai din placere.

